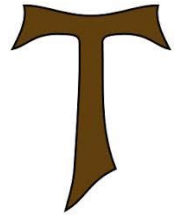


# BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA



Any 25

desembre 2020

núm. 239

Web: [ofscat.iimdo.com](http://ofscat.iimdo.com) - [ofscatalunya@outlook.es](mailto:ofscatalunya@outlook.es)

Web: Orden Franciscana Secular de España

## BON NADAL



## L'OFS FRATERNITAT DE FRATERNITATS

### REGLA, 20

*L'Orde Franciscà Seglar  
s'articula en fraternitats a nivells diferents:  
local, regional, nacional i internacional.  
Cadascuna d'elles té la pròpia personalitat moral  
dins l'Església.  
Aquestes fraternitats de diferent nivell  
es coordinen i s'uneixen entre elles  
segons les normes d'aquesta Regla i de les Constitucions.*

### QÜESTIONARI

- 1) Què t'ha semblat important o t'ha agradat més en aquest tema?
- 2) Què hi has descobert per a millorar la teva vida i la de la Fraternitat?

### PARAULA DE SANT FRANCESC

Benaurat el servent que no es glorifica pas més en el bé que el Senyor diu i fa a través d'ell, que en el que diu i fa a través d'un altre. Peca l'home que exigeix del seu proïsme més del que ell està disposat a donar al seu Senyor Déu (Adm. 17).

## COLLSEROLA, L'AMAZÒNIA I... UN WESTERN

Estem de sort. Tenim tantes referències externes que qui no es conforma és perquè no vol. N'hi ha prou amb que l'opinió pública posi l'ull en algú perquè al moment quedi com a patró i model de tot el que és dolent. Tothom carrega contra ell i si té una rellevància important, ja estem salvats. Ell és el dolent. No hi cap la capacitat d'autocrítica.

Aquest dies, en arribar de dir la missa a les religioses Franciscanes de la Mare del Diví Pastor, afectuosament ací a casa, "les Pastorettes", sobre dos quarts de deu del matí, encenc la televisió per veure què diuen sobre la situació que estem vivint. Faig un sondeig sobre els magazines matutins de les televisions en general i les recorro totes: TVE, TV3, Antena 3, la Sexta, fins i tot Tele 5. Acabo empipant-me amb el món... i quan ja estic fora d'òrbita me'n torno a les meves obligacions matutines. Aquest cop sé que era TV3, segur, perquè la notícia, molt exhaustiva, dit sigui de passada, era sobre la serra de Collserola. Simplement, l'estat en el que havia queda l'encantador paisatge del parc natural després de rebre visitants de tota mena que necessiten sortir de casa en cas de confinament per no tornar-se bojós. Res a dir. Tothom està afectat. Però aquest no és el problema.

Ja us dic. Res a dir. La natura és per a gaudir-la, per a viure-la, per a aprofitar-la, però també per estimar-la. Les imatges eren demolidores. Brutals. No deixalles, no. No brutícia, no... Pitjor... Merda a desdir!. I he dit, conscientment: "Merda!". Amb quantitats abassegadores. Semblava impossible que allò fos generat per persones del gènere humà. I ho deuriem de ser perquè no conec cap altra espècie sobre el Planeta que generi aquest tipus de "material": plàstics, vidres, botelles, llaunes, envasos de qualsevol cosa... I no en un punt concret. Era gran part de l'espai del parc.

De seguida em vingué al cap la pel·lícula "Dos cabalgan juntos", film realitzat en l'any 1959 pel gran John Ford, on en Richard Widmark i James Stewart mantenen una breu conversa a propòsits del Sr. Wringle, interpretació magnífica d'un secundari de luxe, Willis Bouchey. El Sr. Wringle és un home sense escrúpols, d'un cinisme exacerbada, sense entranyes, per tal d'aconseguir egoísticament allò que es proposa ni que sigui per diners, sempre en benefici propi. La conversa és prenyada d'un sarcasme i d'una ironia proverbials. Ací us deixo un fragment:

- ¡Gracias Sr. Wringle! Sí señor. Ese era el Sr. Wringle. (James Stewart)
- Un hombre feliz, ¿verdad? (Richard Widmark)
- El Sr. Wringle... (James Stewart)
- ¿Sabes? Ese es el problema del mundo, Jim. Que hay demasiados Wringles. Hay Wringles por todas partes. Wringles en todas las casas... Wringles en

*todos los rincones... Hay Wringles hasta en la sopa. ¡Hay demasiados Wringles! (James Stewart)*

Quan es cremava l'Amazònia tothom arremeté contra Jair Bolsonaro, president de Brasil. No ho recordeu? Era el paradigma de l'antinatural, era el nom concret del despropòsit ecològic. Tothom el posà, com es diu en castellà "de vuelta y media", o bé "al caer de un burro". La demogresca l'hauria escanyat.

Que bé que ens va a tots tenir gent com en Bolsonaro. Perquè els dolents són ells. Que ve ens va tenir un cap de turc per a carregar-hi les nostres insidies i viure amb la consciència tranquil·la. El problema més greu no és Bolsonaro, que és un greu problema; el problema són tots els Bolsonaros de "poca monta" estesos arreu del món. Ja m'explicareu vosaltres quina diferència hi ha entre l'horror de l'Amazònia i l'atac a la integritat natural del Parc de Collserola. Ni una. No hi ha cap diferència. El volum del desastre no està ni en la seva grandària ni en les seves repercussions; el problema rau en que l'actitud d'un i dels altres és exactament la mateixa, exactament igual, amb una petita diferència: un és el president de Brasil i els altres són personatges anònims que ningú no coneix i que són, com jo mateix, intrascendents en la marxa del món, però la seva manera de fer és idèntica; els seus valors són els mateixos i el seu procedir exacte. Cadascú destrueix en la mesura de les seves possibilitats.

Us imagineu un món regit per molta de la gent que acudí a Collserola. I és que el món està regit per gent que surt del món. El món és farcit de Bolsonaros, sort que la immensa majoria d'ells no tenen el seu poder.

Fr Joaquim Recasens, ofm



## DESDE MI RINCÓN

Hoy me gustaría invitaros a orar a través del siguiente soneto, que a buen seguro os resulta conocido. Hazlo como si fuera la primera vez que lo lees, profundiza en su significado. Guarda silencio. . .

*No me mueve, mi Dios, para quererte  
el cielo que me tienes prometido,  
ni me mueve el infierno tan temido  
para dejar por eso de ofenderte.*

*Tú me mueves, Señor, muéveme el verte  
clavado en una cruz y escarnecido,  
muéreme ver tu cuerpo tan herido,  
muévanme tus afrentas y tu muerte.*

*Muéveme, en fin, tu amor, y en tal manera,  
que, aunque no hubiera cielo, yo te amara,  
y aunque no hubiera infierno, te temiera.*

*No me tienes que dar porqué te quiera,  
pues, aunque lo que espero no esperaba,  
lo mismo que te quiero te quisiera.*



El soneto es de autor desconocido, aunque se les ha atribuido a diversos autores: Santa Teresa, San Francisco Javier y San Ignacio de Loyola. (y a otros)

El poema expresa el puro amor a Dios, al que el autor ofrece amar sin necesidad de un premio eterno (cielo) y temer sin necesidad de la amenaza de un castigo eterno (infierno).

El amor a Dios, desde mi punto de vista, no puede estar basado en el premio que pueda tener (el cielo) o el castigo que pueda sufrir (el infierno) (creo que el castigo te lo da el propio pecado).

Lo que debe mover querer a Dios es el inmenso AMOR que Dios tiene con cada uno de nosotros. Sin merecerlo, a pesar de nuestras miserias humanas.

Me gustaría resaltar dos acciones de este Dios que nos trasciende, que es principio y fin, alfa y omega: la primera es que este Dios no reserva nada y ofrece a su Hijo, que muere en una cruz para salvarnos. *“No hay mayor amor que el que da la vida por sus amigos”*. Con este acto de AMOR y con la resurrección Cristo inauguró una nueva dimensión del ser, de la vida, Cristo vence al pecado, vence a la muerte.

Otro acto que me gustaría resaltar, fruto del AMOR de Dios, es que todo un Dios se baja y se rebaja, y se queda en una forma de pan en la Eucaristía. San Francisco lo resaltaba: *“Mirad la humildad de Dios y derramad ante Él vuestro corazón. Tiemble el hombre entero, se estremezca el mundo y exulte el cielo cuando Cristo, el Hijo de Dios vivo se encuentra sobre el altar. ¡Oh sublime humildad! que el Señor del universo Dios e Hijo de Dios se humilla hasta el punto de esconderse bajo una pequeña forma de pan para nuestra salvación.*

Ante este derroche de AMOR y humildad no nos queda nada más que intentar corresponderle desde nuestra poquedad, y unirnos a su AMOR.

Francisco Javier Conejo, ofs

## NADAL, DÉU ESTIMA LA FAMÍLIA

Si qualsevol moment és bo per a aprendre a conviure amb els altres, encara ho és més quan vivim en família, amb amics de veritat, en fraternitat ...

Quan naixem, ho fem en una família. Els nostres pares són aquelles persones que el Bon Déu ha escollit per col·laborar amb Ell, per dur a terme el seu immens amor ...

Els pares estimen els seus fills, els acullen a tots, perquè estimar és acollir. Els fills s'estimen perquè son fills, no pas perquè siguin d'una manera o d'una altra ...

Estimar és voler el bé de l'altre; amb ell compartirem tot allò que és bo per a nosaltres, perquè també ho serà per ell.

Déu, que és amor, es va fer home per compartir la vida humana amb tots els homes i dones de tots els temps, omplint-la d'amor. Perquè el nostre amor sigui veritable, cal que s'accepti amb tota llibertat; per això Déu ens va crear lliures per poder estimar-lo i per poder estimar-nos entre nosaltres, les seves criatures .

És el dia de Nadal quan celebrem el naixement de la humanitat de Déu.

Jesús va néixer enmig de la pobresa perquè nosaltres fóssim rics.

Va néixer al mig de la foscor, perquè tinguéssim llum.

Va experimentar la fredor de la soledat, perquè amb la seva companyia sempre comptéssim amb el seu escalf.

Va néixer amb l'amor de Déu Pare i el de Maria Santíssima, la seva Mare, perquè fos font d'amor dels esposos i així poder estimar més i més les pròpies criatures i totes les criatures del mon ...

Bon Nadal i venturós Any Nou a tothom !!!

Balbina Birba, ofs

## CONVENCIDO QUE ESTE ES EL CAMINO

Esta mañana mientras lavaba el barco y meditaba sobre mi propia vida y con las nubes negras que se ciernen sobre mi intentando quitarme la paz, levanté la mirada y de repente le vi, el hombre llegó por la mañana, portaba una caja de cartón plegada y comenzó a desplegarla delante de un banco a pleno sol, yo deje mi trabajo y lo observé; él, ajeno a todo, colocó el cartón desplegado en el banco con sumo cuidado y buscando la manera de que quedara de la mejor forma a fin de servirle de colchón. El hombre era mayor, su cara estaba arrugada y una barba grisácea y mal cuidada poblaba su cara, portaba un abrigo largo y mugriento, y sobre su cabeza llevaba una especie de capucha de lana con un gorro encima, me compadecí de él y pensé en las palabras de Jesús, (todo lo que hacéis a uno de estos, me lo hacéis a mi).

Recordé entonces que en mi camarote tenía una almohada de más y una colcha en un cajón, y como un resorte dejé el trapo con el que estaba secando el barco y fui a buscarlos, de camino eché mano de unas magdalenas deliciosas que tenía en la cocina y me dirigí hacia él, con mucho respeto le ofrecí estas cosas y las acogió con mucho agradecimiento; también le ofrecí un café con leche y me dijo que de dónde y yo le contesté que se lo prepararía en el barco. Así lo hice. Cuando se lo di, con humildad le pregunté que si vivía en la calle, me dijo que sí y que no había podido dormir por el frío de la noche, que ahora quería dormir con el calor del sol, empezó a hablar un poco sobre cómo había llegado hasta ahí, su mujer murió hace años; él cotizó 20 años trabajando, después enfermó, la asistenta social le estaba preparando la larga enfermedad pero se fue y llegó otro que decidió que había otras prioridades.

Los albergues estaban llenos debido a la cantidad de africanos que han llegado aquí y había tenido que quedarse en la calle. Qué triste pensé, me podría pasar también a mí.

Después de escucharle un rato me despedí, volví al trabajo desde allí observé cómo se colocaba la colcha encima del cartón y acomodaba su cabeza sobre la almohada.

Esto me ha dado qué pensar. Hace unos días estábamos en una comida de amigos y salió la conversación de la religión, de las creencias de unos y otros, yo declaré abiertamente mi fe y mis creencias en Dios y dije que gracias a haber conocido a Jesucristo en los evangelios, mi vida y yo mismo habíamos cambiado mucho y que ese cambio me llevaba a los más necesitados. El amigo que me conocía desde mi infancia y que no creía en nada de eso, que todo era mentira y que yo siempre he sido bueno y por eso ayudaba a los demás. Esta mañana cuando vi a ese pobre hombre, no

pensé en mí, ni le ayudé porque soy una buena persona, porque todo lo que pueda tener de buena persona lo puedo también tener de mala, "mala no tanto" jajaja. Pensé en Jesús y en lo que él nos pide, que miremos y ayudemos al necesitado, que queramos al prójimo como a nosotros mismos, que seamos portadores de paz y bien; en definitiva, que yo hice esta acción a los ojos de Jesucristo y siguiendo sus enseñanzas.

Mi amigo que me conoce desde que yo era pequeño, no me conoce de verdad como soy y como siento, me habla desde su razonamiento, pero la Fe es mucho más profunda que el simple pensamiento, no sé si la Fe puede mover montañas, pero puedo afirmar que la Fe cambia a las personas y cambia también sus corazones. No soy yo quien ayuda a los necesitados; es Jesús quien trabaja a través de mí y doy gracias a Dios por ello.

José Antonio Montes, ofs





## AMB F DE FRATERNITAT.

El sentiment de fraternitat ha de ser, i, de fet és, el nucli de les relacions entre tots els membres de l'OFS, i també dels germans franciscans amb la resta de la humanitat. Això costa, és molt difícil de portar a terme, però, vulguem o no, es troba en el nostre ADN de fundació essent un dels eixos centrals de l'espiritualitat de Sant Francesc. Si tots els humans formem una unitat, tots els franciscans, siguem com siguem, siguem on siguem, també formem una unitat.

No cal repassar els articles de la Regla ja que tots els coneixem, o que hauríem de conèixer en tant que la vàrem professar i prometre complir-la en la seva totalitat, però sí que és interessant observar la importància en el tema de la fraternitat que dona la nostra regla a la nostra organització interna. Així la fraternitat regional té com a una de les seves finalitats principals assegurar els vincles entre totes les fraternitats locals i aquestes han de superar el seu esperit de quasi total autonomia, més pròpia d'anys passats, i sensibilitzar-se a les noves necessitats d'interdependència dins l'Orde.

Els meus anys en el Consell han suposat un fort procés d'aprenentatge fruit de molts exemples de fraternitat dels meus germans i que m'han fet veure el que diferencia la fraternitat franciscana de la fraternitat que s'origina als grups d'oració o grups parroquials i que explica, més enllà de la Gràcia divina i l'acció de l'Esperit Sant, que l'Orde Franciscana Secular faci l'any vinent 800 anys d'existència, que hagi superat èpoques de fortes divisions internes, crisis d'identitat, diferències amb el Primer Orde, així com fortes inclinacions a l'individualisme.

Si recordo totes aquestes evidències no és per cap altre motiu que cal ser-ne conscient en aquests temps, més que mai, on els vents no bufen especialment en aquesta direcció a nivell social polític o, inclús, religiós i, per tant, l'aportació de l'espiritualitat franciscana en el tema de la fraternitat és més important que mai. Tots els germans hem de tenir clar que la fraternitat franciscana va més enllà dels nostres germans de la fraternitat local, el contrari atempta directament contra l'ensenyament i l'esperit de Sant Francesc i Santa Clara.

El futur de l'OFS passa, sí o sí, per una aposta decidida i ferma cap a una relació fraterna i solidària. La situació sanitària i econòmica que ha comportat la Covid-19 ha posat de manifest aquestes necessitats i és molt d'agrair veure com germans, o fraternitats senceres, dediquen part dels seus estalvis, el seu temps lliure (o sacrificant el temps familiar) a ajudar a aquells germans que estan passant per dificultats. A tots ells i elles, moltíssimes gràcies per la vostra lliçó d'humanisme cristià, de franciscanisme. I a tots ells que no han pogut ajudar econòmicament però que ho han fet amb una trucada, una oració o una pregària, encara més el meu agraïment i el meu reconeixement en nom de tots aquells que s'han beneficiat d'aquests actes fraterns.

Josep Serra, ofs

## FRANCESC D'ASSÍS LLEGEIX L'EVANGELI

Mai no ens cansaríem de llegir bons llibres i articles sobre sant Francesc, oi? I de conèixer-lo més. Jo penso que seria bo que aprofitéssim totes les oportunitats que tenim al nostre abast per a compartir amb els germans de la nostra i de les altres fraternitats el que anem aprenent sobre el sant i el franciscanisme en general, especialment tot el que fa referència a l'Orde franciscà secular, no ho creieu? Les nostres assemblees, les trobades de pregària i de formació a nivell local i col·lectiu ens ofereixen uns espais molt apropiats per a fer-ho. Per això, les preparem amb il·lusió i interès. I també ens l'ofereix el nostre butlletí. Evidentment, no es tracta d'acumular coneixements, ni que siguin de franciscanisme, sinó de motivar-nos i d'ajudar-nos els uns als altres a ser més coherents amb la nostra opció franciscana seglar.

Avui, ja a les envistes de Nadal, si em permeteu, us comentaré el darrer llibre de fra Frederic Raurell, framenor caputxí de la meua fraternitat de Sarrià. Aquest nou treball del biblista i estudiós del franciscanisme Frederic Raurell, aconseguix sorprendre'ns un cop més com ens passà amb les seves obres immediatament anteriors, **Carisma i institució en l'experiència de Francesc d'Assís (2018)** i **Per camins d'Assís amb Francesc (2018)**.

L'autor, més enllà de descriure el que ha ocorregut davant dels seus ulls i de posar a les nostres mans el resultat de pacients i llargues investigacions, ens proposa una sèrie de reflexions temàtiques viscudes des d'una llarga experiència de seguidor de Francesc d'Assís i d'estudiós de la Bíblia. Al llarg dels nou capítols, redactats amb l'estil clar i directe que el caracteritza, i amb gran nervi narratiu, manté a cada instant l'atenció i l'interès del lector. Partint de l'anàlisi històrica del Poverello, principalment a través dels seus Escrits, ens va mostrant pas a pas el procés de discerniment vocacional del sant. Francesc es deixa transformar per Crist i opta amb decisió per la *Forma de Vida* evangèlica.

Amb aquest volum, el vint-i-quatrè que el nostre p. Frederic dedica a les persones de Francesc i Clara d'Assís i a diverses figures franciscanes, se'ns posarà de relleu l'originalitat de la crida de Francesc i alhora, la seva fidelitat a l'Església, com ens deixà escrit en el Testament: ***Després que el Senyor em donà germans, ningú no em digué el que havia de fer; però fou el mateix Altíssim que em mostrà que havia de viure segons la forma del sant Evangelí, i jo amb poques paraules i ben senzillament ho vaig fer escriure i el senyor Papa m'ho va confirmar (Test. 14-16).***

Els nou Capítols, de gran interès i actualitat, són els següents: la **Relació de Pietro Bernardone amb el fill Francesc (1r.)**. Les Fonts i les biografies, oficials o no, fora de Tres Companys, no han fet justícia amb Pietro. Raurell reivindica la figura del

pare, com ho va fer una trentena d'anys enrere el framenor conventual p. Rossetti amb l'erecció d'un monument dedicat a Pietro i Pica prop de la casa on havia nascut el sant, a Assís.

***La Creació en Francesc d'Assís*** (2n.), Francesc creu amb fermesa - contràriament a alguns moviments "herètics" del seu temps -, que la natura no s'oposa al bé de l'home ni és un perill per a la seva salvació.

***L'interès de Francesc per l'Evangelí de Joan*** (3r.), és un tema que apassiona al biblista Frederic Raurell. El Pobre d'Assís estigué totalment amarat de l'evangelí joànic, amb referències constants com l'amor fratern, els autèntics adoradors del Pare, el rentament de peus, etc.

***Sacrum commercium sancti Francisci cum Domina Paupertate*** (4t), serà la primera reflexió teològica sobre la pobresa franciscana, segons el conegut franciscanista framenor Kajetan Esser.

***Els Fioretti, d' Oscar Marziali***, (5è), Lliure i fantàstica interpretació, agosarada i poètica alhora, de les entranyables Floretes. Algunes de les seves pintures es conserven al convent de Pompeia, a Barcelona.

***La triple consulta de l'Evangelí per Francesc*** (6è), Francesc i Bernat recorren a la Sagrada Escripura, perquè el Senyor els doni llum en el seu discerniment vocacional.

***Aspectes ètics del Nou Testament en els Escrits de sant Francesc*** (7è), sobretot a partir de les Admonicions.

***L'espiritualitat bíblica en Francesc d'Assís*** (8è). Amb la seva manera, senzilla i directa, d'explicar l'evangelí, el sant vol fer arribar a tothom el que ha llegit i contemplat en la Paraula bíblica, sense preocupacions exegetiques.

***I Francesc, un personatge no filmable?*** (9è). L'originalitat de la figura de Francesc ha provocat en molts productors, directors i autors de cinema, una admiració i una commoció que han volgut plasmar en les seves obres, però no existeix un film que sigui commensurable en allò que visqué i que expressà Francesc d'Assís, conclou l'autor. En efecte, Francesc, no ha perdut gens ni mica la seva actualitat. I vosaltres, franciscans seglars, en sou testimonis.

Per aquest mes us deixo amb el desig d'un Nadal plenament franciscà en tots sentits. Que sapiguen ser instruments de Pau i Bé, a la fraternitat, a casa, a la feina, al barri, al poble...Una forta abraçada a tots.

Fr. Josep Maria Segarra, ofmcap

## CON LAS MANOS VACÍAS

Con el Adviento entramos en un camino que nos lleva a la Navidad. Unas fechas ilusionantes porque nos vamos imaginando las diversas fiestas con sus particularidades y lo que ello significa, celebraciones litúrgicas, los encuentros familiares, los regalos, las felicitaciones. Una atmósfera especial que no se vive en ningún otro momento del año.

Pero esto, dentro de la situación de covid 19, se convierte en una tormenta que se lleva todo por delante, sembrando desilusión y tristeza alrededor. No sabemos lo que podremos celebrar o cómo lo vamos a hacer. Todo se nos ha cambiado y es normal, vivimos desorientados.

Es hora de aferrarse a lo esencial, aquello que debemos conservar y celebrar pase lo que pase. Nosotros tenemos una gran suerte en tener a Francisco de Asís, él celebró la Navidad a partir de su experiencia al descubrir la humildad de la encarnación. Le conmovía hasta derramar lágrimas que el Hijo de Dios descendiera a este mundo en un establo de Belén. Esta vivencia del Poverello que hemos heredado y convertido en tradición no la podemos perder y nos tiene que servir como vivencia ilusionante en nuestra vida y más en estos tiempos.

En estos momentos propongo acercarnos al Belén que podemos tener en nuestros hogares, conventos o Iglesias y acercarnos fijándonos en las figuras centrales del Belén. Nada nuevo que no venga del sentido íntimo en que se nos invita a vivir cada Navidad.

Yo este año quisiera traer un recuerdo homenaje a un fraile capuchino, nombrado cardenal por el papa Francisco en el último consistorio, entre otras cosas, por llevar tantos años como predicador de la casa pontificia: Fray Raniero Cantalamessa.

La leyenda la copio del último libro suyo que he leído. Es una recopilación de diversas predicaciones:

“Francisco de Asís: El genio religioso y el santo”: “Cuentan que entre los pastores que acudieron durante la noche a cuidar al Niño había uno tan pobrecito que no tenía nada que ofrecer y se avergonzaba mucho situándose aparte. Todos competían por ofrecer sus dones. María no sabía cómo hacer para recibirlos todos, al tener que sostener al Niño. Entonces viendo al pastorcillo con las manos vacías, toma al Niño Jesús y lo deja en sus manos. Tener las manos vacías fue su suerte”.

Este año quizá no podamos ver a toda nuestra familia, ni estar unidos según en qué fiestas. Podemos sentir ausencias, incluso de personas que ya no tenemos con nosotros, que se nos han ido para siempre.

No sabemos qué aforo ni de qué forma vamos a poder celebra o participar en las ricas liturgias a las que estamos acostumbrados otros años. Un verdadero vacío, sin regalos que ofrecer, ni qué recibir como ese pastorcito del que nos habla fray Raniero, que se avergonzaba situándose aparte de la fila de los que sí tenían regalos que compartir.

Seguro que, si lo vivimos con confianza y esperanzados podemos sentir este u otro milagro que nos haga compensar, con creces, nuestra pobreza.

Fra Francisco Pesquera, ofmconv



## OFS, SANT ANTONI DE PÀDUA, BARCELONA

El passat 17 de novembre, festivitat de santa Isabel d'Hongria, patrona de l'Orde Franciscà Secular, va tenir lloc al santuari de sant Antoni de Pàdua, a l'Eucaristia de les 20 hores, celebrada per Fra Julián Andrés Beltrán, amb la presència del Ministre de l'Orde Franciscà Secular, de la Fraternitat de sant Antoni, el germà Pedro Zacarías Sánchez, i els membres de la Fraternitat, la professió definitiva de vida evangèlica en l'Orde Secular, de la germana Maria Lucas, la professió de la germana Maria Cinta Caballé i la iniciació, a l'esmentat Orde, de la germana Rosa Hereu.

Tots els membres de l'Orde Franciscà Secular donem gràcies al Bon Déu per l'entrada dels nous membres a la gran família franciscana, alhora que els fem palesa la nostra felicitació.

Que el Senyor ens concedeixi la gràcia de saber-los acollir com Ell, i que ens beneeixi a tots i a totes !

Balbina Birba, ofs



## FRATERNITAT DE LLEIDA, OFS DE SANT ANTONI DE PÀDUA



### 1r. Professió:

El passat 22 de novembre el germà Eduard Bosch va professar a la Fraternitat de Lleida. En nom de tots li desitgem que la nova realitat de ser franciscà secular l'acompanyi la resta de la seva vida i sigui font d'inspiració, seguiment i exemple de compromís amb el Evangeli.

Josep Serra, ofs

## Agenda

(D'acord amb les dades facilitades per les Fraternitats)

**Diumenge 6 de Desembre, 1er Diumenge.**

**Dimarts 8 de Desembre, Immaculada Concepció.**

**Dissabte 12 de Desembre, Recés d'Advent. ANUL·LAT**

**Per les circumstàncies adverses.**

**Diumenge 13 de Desembre, 2on diumenge,** 9h. Assemblea. Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia. Diagonal 450. Barcelona.

**Dimarts 15 de Desembre,** 19,30h. Tallers d'oració amb Francesc i Clara, en format virtual, s'enviarà la pregària, a cada Fraternitat.

**Dijous 17 de Desembre,** 20h. "Simone Weil" per Paul Matheu, al Santuari de Pompeia, Diagonal 450, Barcelona. En format presencial si la situació sanitària ho permet, i virtual. És podrà seguir en format virtual, cal inscripció prèvia a: [conselldeiaics@caputxins.cat](mailto:conselldeiaics@caputxins.cat)

**Diumenge 20 de Desembre, 3er diumenge**

**Fraternitat d'Arenys de Mar:** 9h. A l'església, Pregària davant el Santíssim, 9,30h, farà l'entrada Gmà. Martí Santiago, Tema:"Fratelli Tutti", pel Gmà Marti Santiago. 11h. Eucaristia, i 1ª Professió Gmà. Enric Gómez. Al carrer Santa Maria 7, Arenys de Mar.

**Divendres 25 de Desembre, NADAL**

**2021 GENER, 16 Dissabte, 10h.** Treball sobre la "Carta als Fidels", per Fra Josep Maria Segarra, ofmcap., 12h. Presentació del vídeo sobre els 800 anys de la Regla. A la Fraternitat de Granollers, Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni, Pl. Jacint Verdaguer ,7 Granollers. Si les circumstàncies sanitàries ho permeten.

**Redacció:**

**O.F.S. Provincial de Catalunya, Diagonal 450, 08006 - Barcelona,**

**Tel 635612431**

**ofmcatalunya@outlook.es**